Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40551
Copyright: Melk, Benediktinerstift

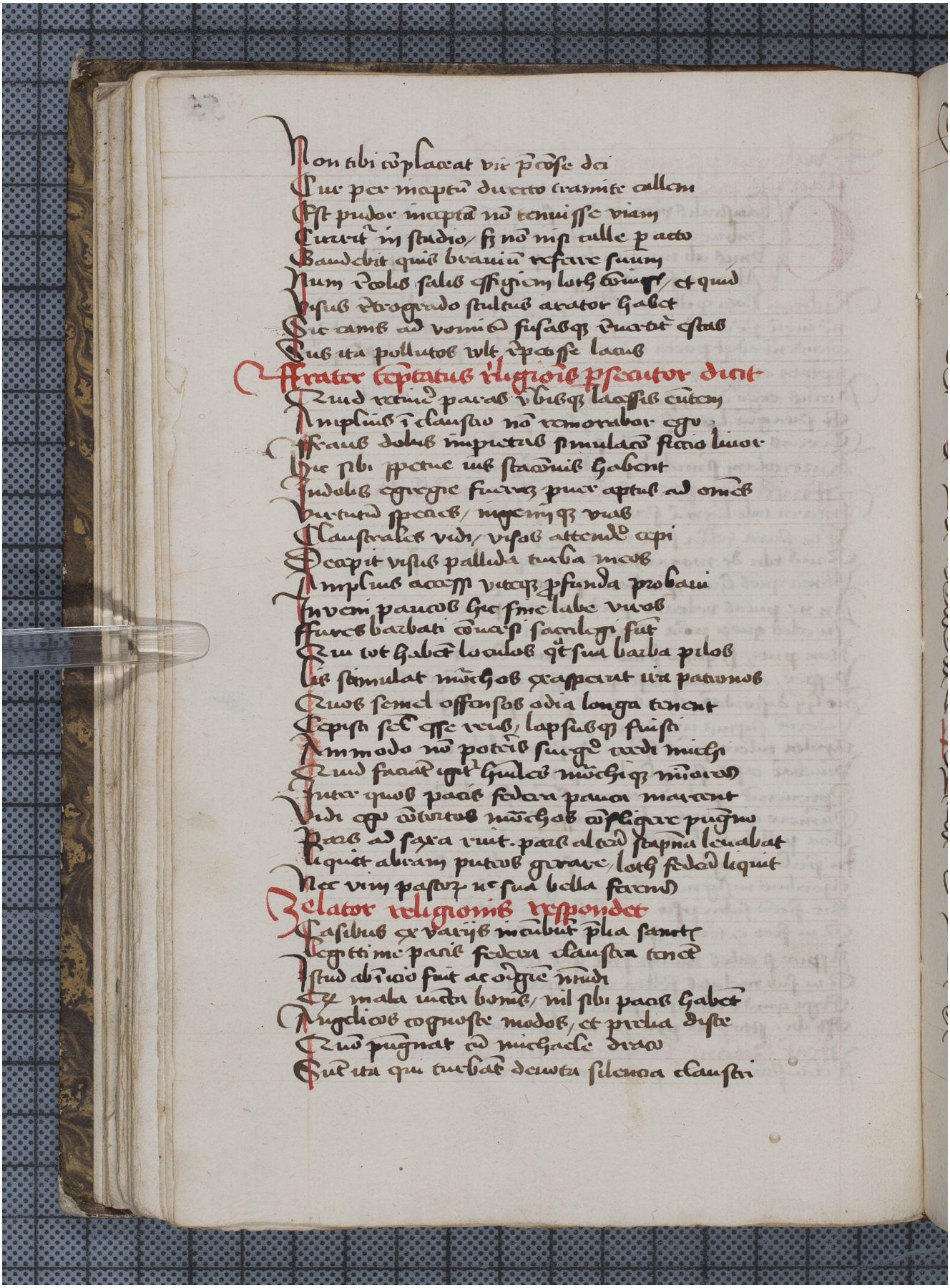

Non tibi complacat vir p̄ose dei
Cur per mapta ducto cramite callem
Est pudor mapta nō tenuisse viam
Cuncta in studio, si nō nisi calle p̄acto
Gaudebit quis bramin̄ referre suum
Num rodos salus effigiem loth conuertit, et quid
Ipsum retrogrado stultus arator habet
Sic canis ad vomitum fusaq; rurat̄ estus
Sus ita pollutos vult ipsosse lacus

Affrater septatus religionis p̄scutor dicit

Quid retinet paras vbiq; laqueis cuteos
Impluvius i clausuro nō remorabor ego
Fraus dolus imputrus simulacra fletus luror
Hic sibi p̄ptue vis stratagnis habent
Indolus egregie fuerat pur aptus ad omnes
Virtutum speciem, ingeniq; vius
Claustralis vidi, vipos attendo cepi
Decepit vestis palluda turba meos
Impluvius accessi vitaq; profunda probaui
Inuenio paucos hic sine labe viros
Fures barbati omnes sacrilegi sunt
Qui vt habet locutos et sua barba pilos
Vis simulat mūchos exsperant ira patronos
Quos semel offensos odia longa tenent
Lapsus sed esse reus, lapsusq; fuisti
Immodo nō potuis surgere vidi mihi
Quid fuerat egit Gulae mūchiq; minores
Inter quos pacis federa pauci manent
Vidi ego virtutes mūchos oppugnare pugnis
Pacis ad sera ruit. pacis ad ad supna leuabat
Liquit abiam putrus gurare, loth fedad liquit
Nec vim pastor ne sua bella ferens

Zelator religionis respondet

Fasibus ex varijs moribus plia sancta
Legitime pacis federa claustra tenet
Istud abiuio fuit ac odgie mundi
Ex mala mutu bonis, nil sibi pacis habet
Angelicos cognosce modos, et prelia diste
Quo pugnat cū michaele draco
Sic ita qui turbat deuota silentia claustri